

"ΓΥΦΤΟΣ.....ΓΙΑ ΣΕΝΑ, ΙΗΣΟΥ...."

Χριστέ μου, όταν 'δω στη γη
σαν άνθρωπος -εξούσες,
όπως και κάθε άνθρωπος,
διψούσες και πεινούσες.

Και εγεννήθης φτωχικά,
πιο φτωχικά από μένα.
Και έζησες σε ξενητεία
Όπως κι' εγώ στα ξένα.

Γυναίκες ακλουθόγανε
Παντοτινά σιμά Σου,
Με πίστη κι' αφοσίωση
Στα τόσα βάσανά σου.

Μαρία η Μαγδαληνή,
Κι' η άλλη η Σαλώμη,
Αντάμα με την Παναγιά
Κι' η του Κλωπά, ακόμη,

Εδαπανούσανε για Σε
Απ'τα υπάρχοντά τους,
χωρίς φειδώ και τσιγκουνιά
Με όλη την καρδιά τους.

Για χάρη Σου, και στο Σταυρό
εστάθηκαν μαζί Σου
και είδαν την ματόβρεχτη,
τη Θεϊκή μορφή Σου.

Στην Παναγιά, που την καρδιά
της πέρασε ρομφαία,
αυτές συμπαραστάθηκαν,
αθόρυβα κι' ωραία.

Πρώτες αυτές Σ' αντίκρυσαν,
Χριστέ μου, αναστημένο.
Εσένα, που σταυρώθηκες
για με τον πλανεμένο.

Και πόθησα, κι' εγώ πιστά
Ναρθώ στα βήματά Σου,
Και στην Αγάπης το Βωμό
Να διακονώ, σιμά Σου.

Το ταίρι που μου έδωσες
με έχει εγκαταλείψει.
Και μου πλημμύρισε η καρδιά
απόγνωση και θλίψη.

Και τους βλαστούς μου στέρησε
τους τρυφερούς, ακόμα.
Κι' επιθυμιά της, ήταν μια
πώς να με δει στο χόμα....

Μα ξάφνου, μούστειλες Εσύ
ανθρώπους π' αγαπούνε,
και στη δική μου "σταύρωση"
σαν Μυροφόρες ζούνε.

Στοργή, συμπόνια μούδειξαν,
αγάπη, καλωσύνη.
μα με πολύ διάκριση
και με κμπαρωσύνη.

Δεν έλκουν την καταγωγή
από μεγάλα τζάκια,
γι' αυτό, μπορούν να μοιράστουν
Του κόσμου τα φαρμάκια.

Μοιράζονται μ' εμένα,ε,
ακόμη τη μπουκιά τους
αυτή, που είχανε γι' αυτές
Και για τα δυο παιδιά τους.

Ευλόγησέ τες, Ιησού
και δος ότι ποθούνε
στη γη μα και στον ουρανό
κοντά Σου σα θα ρθούνε.

Άλλοι "ΓΥΦΤΟ" με είπανε,
με απέχθεια και μίσος.
Και είμαι "γύφτος"μα για Σε
Και έχουν δίκιο ίσως....

όχι....γιατί είναι άνθρωποι
κι' αυτοί και σαν παιδιά Σου
χωράνε όλοι,μαύροι, λευκοί
μέσα στη αγκαλιά Σου.

...Γιατί Εσύ ..
Παράδειγμα,
μας έγινες
και δείκτης,
ώστε, καθείς
να γίνεται
Θόμα και
όχι θότης...

Μα..πες μου,
όμως Κύριε
χόφτο κι Εσέ
Θα λέγαν,
Σα βλέπανε
τα μάτια Σου
Τα ΘΕΪΚΑ,
να κλαίγαν!!..